

Ռաֆֆի

Հայ պանդուխտի Նոր Տարին

Շնորհավոր Նոր տարի,
Շնորհավոր և Նոր օր.
Տաքն աստված միշտ բարի
Տեսնել այդպես տարիք նոր:

Ասաց ընկերս ցնձալով
Ներս մտնելով իմ սենյակ,
Երբ ես տխուր և լալով
Նստած էի միայնակ:

Ինձ համար չէ Նոր տարին
Ասացի, ես բարեկամ.
Միևնույն է թրշվառին
Թե անցյալը, թե ներկան:

Ինձ երեկը և այսօր
Նույն դժգույն է միշտ վիճակ,
Բախտիս անիվը անգոր
Չէ բերում դարձ հաշողակ:

Հեռու պանդուխտ երկրում,
Հեռու քաղցրիկ հայրենյաց
Վիշտ, տատապանք եմ կրում,
Մաշվում է ուժն իմ կենաց:

Իսկ իմ դասերք, ո՞վ գիտե,
Մորը հարցնում են այսօր,
«Մայրիկ և ա՞յդ Նոր տարի
Պիտի վարենք առանց հոր:

Իսկ պանդուխտը տխրամիտ,
Չորի գգվանքեն ընտանյաց,
Նա չէ տեսնում ոչ ժպիտ
Եվ ոչ լաց իր գավակաց:

Կինս գրում է նամակ,
Մարդ, ինչո՞ւ դու ուշացար,
Չէ՞ մի տարի ժամանակ
Մեզ հագիվ դու խոստացար:

Դեռևս քանի՞ ամառ
Կը վարես օտար աշխարհում.
Քո գավակները թըշվառ
Այժմ էլ ո՞վ է պահում...

Իսկ պանդուխտը ի՞նչ սրտով
Դառնա դեպի իր ընտանին,
Երբ որ դատարկ մի սև փող
Չունի մեջ իր գրպանին: